

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A.**, bývajúcej v P., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná N., so sídlom v B., o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 24 C 180/2011, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2013 sp. zn. 3 Co 521/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I uznesením z 8. marca 2013, č.k. 24 C 180/2011-90 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu podaní, ktoré sú listinnými dôkazmi, doručených 15. októbra 2012 elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v sume 3,12 Eur v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia s poučením, že pokiaľ nebude vyrubený súdny poplatok riadne a včas zaplatený, bude ho súd vymáhať.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením z 30. októbra 2013, sp. zn. 3 Co 521/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 124/2011 a uviedol, že vychádzajúc z argumentácie tohto rozhodnutia bol správny postup súdu prvého stupňa, keď uložil žalobkyni poplatkovú povinnosť podľa položky 20a sadzobníka. Konanie v predmetnej veci síce je vecne oslobodené od súdneho poplatku, avšak vecné oslobodenie sa nevzťahuje

na predmetnú poplatkovú povinnosť. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje v odvolaní na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 MCdo 20/2010 toto sa zaoberalo otázkou osobného oslobodenia správcu konkurznej podstaty od súdnych poplatkov, takže jeho závery nemožno aplikovať v predmetnej veci a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 7/2011 sa zase zaoberalo otázkou náhrady vecných nákladov pri vyhotovení rovnopisu podaní a príloh urobených elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom, teda nie poplatkovou povinnosťou podľa položky 20a sadzobníka.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorá navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť. Prípustnosť dovolania vyvodila z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 7/2011, podľa ktorého nie je možné účastníkovi takúto povinnosť uložiť v prípade podania urobeného elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom. Mala za to, že najvyšší súd predmetným judikátom vyriešil poplatkovú otázku v prípadoch podaní urobených elektronickými prostriedkami. Napadnuté uznesenie preto z týchto dôvodov je založené podľa jej názoru na zjavne nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté rozhodnutie z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolaním je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdu súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu podania urobeného elektronickými prostriedkami podľa položky č. 20a/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch. Keďže napadnutým je také

uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania vyvodit' z týchto ustanovení.

Prípustnosť dovolania by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byt' účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľka i keď prípustnosť dovolania vyvodzovala z cit. ustanovenia, netvrdila, že by konanie v danej veci bolo postihnuté konkrétnou vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 O.s.p.; existencia takej vady v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka nesúhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým uložil žalobkyni povinnosť zaplatit' súdu súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu podania urobeného elektronickými prostriedkami v sume 3,12 Eur. Dovolateľka teda spochybňuje správnosť vecnej stránky uznesenia odvolacieho súdu (správnosť právnych záverov, na ktorých spočíva napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu) a zastáva názor, že súdy v danom prípade nerozhodli vecne správne, teda namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis,

nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť iba procesne prípustné dovolanie; samo nesprávne právne posúdenie vecí nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. a prípustnosť dovolania nezakladá. Názor, že nesprávne právne posúdenie vecí nie je procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p., je zastávaný všetkými senátmi občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (por. rozhodnutia tohto súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011, sp. zn. 7 Cdo 26/2010 a 8 Cdo 6/2013).

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že jej žiadne preukázateľné trovy tohto konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová